

La nova ocupació no garanteix una vida digna

Càritas Barcelona presenta l'informe "Vides precàries", un estudi qualitatiu al voltant del treball precari que ha comptat amb 35 participants atesos per l'entitat

24 gener, 2018 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

(Càritas Diocesana Barcelona) "Estem sortint de la crisi per la porta del darrere", així s'ha expressat el director de Càritas Diocesana de Barcelona, Salvador Busquets, amb motiu de la presentació de l'informe "Vides precàries" que Càritas ha donat a conèixer aquest dimecres.

Busquets ha advertit que si bé l'ocupació ha augmentat un 3% a Catalunya durant el tercer trimestre del 2017, continuem amb una taxa d'atur elevada del 12,5% a Catalunya. El director de Càritas ha volgut incidir en què la precarietat laboral és l'altra cara de la moneda de la creació d'ocupació, posant èmfasi en el nombre elevat de contractes temporals (el 91%

dels contractes signats a Espanya el novembre del 2017 eren temporals) i en la poca durada d'aquests (un 26% dels contractes era de set o menys dies).

“La precarietat laboral afecta tots els àmbits de la vida de les persones”, ha indicat Busquets, i ha afirmat que els efectes de la precarietat són invisibles per la majoria de la societat.

Seguidament, la responsable d'anàlisi social i incidència de Càritas Diocesana de Barcelona, Miriam Feu, ha destacat que l'objectiu de l'informe és posar-li cara a la creu de la precarietat laboral. Per això es destaquen els relats de les 35 participants en els grups de discussió, que constitueixen la font de l'anàlisi. Feu ha destacat que les persones en situació de precarietat laboral se senten invisibles, desprotegides, explotades i atrapades. Les persones en situació de precarietat laboral han de concentrar tots els esforços en sobreviure en el present, i no poden planificar la seva vida a llarg termini.

“El 100% de les persones que atenem a Càritas viuen en la precarietat. 8 de cada 10 usuaris estan desocupades i gairebé 2 de cada 10 tenen una feina que no els permet sortir de la pobresa. Són treballadors pobres”, ha advertit Feu.

Una de les formes de precarietat laboral consisteix en el treball en l'economia informal, que pot ser l'única porta d'entrada al mercat laboral per a moltes persones, les quals se senten invisibles perquè no tenen els mateixos drets que les persones que treballen amb contracte (no tenen dret a prestació d'atur, ni per malaltia, jubilació precària, etc). En el cas de les persones migrants en situació administrativa irregular (sense autorització de residència, i per tant, de treball) el procés de regularització els hi exigeix tres anys de residència continuada i un contracte de treball d'un any de durada i de jornada completa, cosa per a molts, molt difícil d'aconseguir. La crisi econòmica i la reforma laboral de 2012 ha empitjorat les condicions laborals, afavorint la intermitència de les feines i l'abaratiment de l'acomiadament.

Les conseqüències principals de la precarietat laboral són la gran preocupació per mantenir la llar i el greu impacte en la salut de les persones. La feina precària té un impacte directe en l'habitatge, provocant que les persones no puguin pagar un lloguer a preu de mercat.

Disposar d'un habitatge és una necessitat bàsica de la persona, i el risc de perdre la llar per no poder fer front a les despeses comporta la inseguretat més gran que pot patir una persona.

L'impacte en la salut és molt greu. Situacions d'estrés continuat deriven en ansietat, i l'ansietat sostinguda en el temps es transforma en depressió.

En moltes ocasions la persona acaba enfonsant-se del tot, perquè se sent culpable de la seva situació i, més, encara quan això afecta els seus fills.

El director de Càritas Diocesana de Barcelona ha destacat l'aposta de Càritas per garantir un treball decent. "Comptar amb un treball decent suposa tenir un contracte estable i un sou digne", ha detallat Busquets, i això fa que les persones se sentin útils, realitzades, i puguin contribuir a la construcció d'una societat on la igualtat d'oportunitats sigui una realitat.

Per fer-ho possible, Càritas Diocesana de Barcelona demana que els municipis garanteixin l'empadronament de les persones nouvingudes, que es reformi el salari mínim interprofessional (SMI) situant-lo en 1.000€ mensuals, garantir uns ingressos mínims amb l'aplicació de la RGC que vagi acompanyada d'una política d'habitatge digne i realitzar una reforma laboral que combini necessitats de les empreses amb drets de les persones treballadores.

El bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, ha afirmat que l'accés al treball per part de tots ha de ser un objectiu prioritari. "Les empreses han de ser veritables comunitats humanes", ha destacat, i ha acabat dient que "només coneixent de prop les conseqüències de la precarietat que estan patint les persones voldrem buscar-ne solucions per construir una societat més inclusiva i més fraterna".